

RODENJE IVANA KRSTITELJA

vineri, 13 iulie 2018

Rođenje Ivana Krstitelja ispunilo je proročje riječi anđela
 "Bit će ti radost i veselje i njegovo rođenje će mnoge obradovati."

Ali radost njegova rođenja upućuje nas i na njegovu radost još; u majinoj utrobi, naime, kada je zaigrao od radosti na glas Marijina pozdrava...

Svakom djetetu treba omogućiti takvo okruženje, odnosno u trudnoći ga izložiti glasu pozdrava Marijina, i Isusovoj oslobađajućoj blizini koja dolazi po tom pozdravu...

Ono koje je zaigralo od radosti oslobodilo je blizinom Svetoga i tako osposobljeno za ispunjenje Božjeg plana s njim. Radost koju je primio postala je radost koja se prenosi. Kao što je i najavljeno, bit će to radost koja potiče srca ponajprije na obrađivanje, jer nema više radosti za Nebo od obrađenja jednog grešnika.

ŠTO DAKLE ZNA I IVANOVO ROĐENJE, IVANOV ŽIVOT ZA NAŠ ŽIVOT?

Koju poruku trebamo izvući za sebe? Dok slavimo rođenje Ivanovo to nas ujedno poziva na preispitivanje: koliko zaista računamo na ono vrijeme kad se na našem lijepom hrvatskom za trudnicu govorilo da je žena u blagoslovljenom stanju... I koliko zaista i rođenje djeteta više zna i radost ne samo za majku, oca, obitelj, nego za susjede i za zajednicu?

Danas se umjesto toga sve više spominje planiranje djece, bez Boga u tom planiranju, ili još gore: sprječavanje zaista, dok je s druge strane sve više neplodnih parova koji možda tada najbolje upoznaju ljepotu značenja blagoslovljenog stanja.

Izgleda da ljudi ne znaju cijeniti blagoslov dok ga ne izgube. Ne znaju se radovati tako velikom daru od Boga, pa čak i Boga darivatelja zaboravljaju kad se oni odluče na planiranje i ograničavanje rađanja na neku brojku dvoje, rijetko troje, a za više se kod takvih pojavljuju pomisli o abortusu, ili se pojavljuje zabrinuta rodbina, susjedi i znanci koji to sugeriraju...

Umjesto dakle rođaka i susjeda kakve su imali Zaharija i Elizabeta, koji su se radovali s njima zbog velikog Božjeg dara i blagoslova, danas je nemali broj rođaka i susjeda koji se na vijest o novoj trudnoći preko puta ne znaju radovati...

A sve je to zbog toga što se Boga isključilo iz onoga čega je on Tvorac, a prihvatilo se kulturu smrti i time prokletstvo. Da, na žalost, umjesto blagoslova mnogi izabiru prokletstvo koje će osjetiti na duge staze i za čitav život...

Poznavao sam par koji je doživio tragediju kad im je jedno od troje djece teško oboljelo i na kraju umrlo. Oni su se pitali zašto i zbog toga što im se dogodilo optuživali su Boga. Žele i im pomo i da iza u iz toga stanja kroz razgovor saznam kako su jedno dijete prije pobacili, a trebalo je biti etvrto.

„Stanite“, kažem im, „vi optužujete Boga jer vam je umrlo dijete, a sami ste jedno ubili.“
Zastali su na trenutak, a onda se pokušavali pravdati: „Ali tada nismo tako razmišljali, a i prijatelji i bolni ko osoblje su nas poticali jer da što e vam etvero djece, tko e to hraniti, govorili su nam...“ Nakon toga su zašutjeli, bol jedne istine u njima se sad suo ila s onim što im se dogodilo.

„Toga trenutka oteta vam je ona radost koju vam je Bog donosio i koju je preko vas želio širiti. No, i sada Bog vam se obra a s novom ponudom radosti kojom e iscijeliti tu bol u vama.“

„Što je to?“, pitali su.

„Jedno dijete više, ali ovaj put uklju uju i Boga u taj plan.“, rekao sam im.

Sreo sam ih opet nakon dvije godine, zra ili su takvom radoš u. U kolicima su gurali dva prekrasna dje aka.

TREBAMO POBUDITI RADOST ŽIVOTA!

Trebamo opet obnoviti svoju vjeru i zamoliti Boga da opet u nama, u našem narodu pobudi i potakne radost života i otvorenosti životu. Trebaju nam susjedi i ro aci kakve je imala Elizabeta s kojima emo se skupa radovati na novom životu, na novoro enim Ivanima. Tada e se svi uđiti i pitati: „Što li e biti od ovog djeteta, od ove djece; jer e ruka Gospodnja biti na njima.

Dr. theol. Davor Lucacela